

ΑΓΩΝΑΣ

ΣΧΟΛΙΑ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

«ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ» ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

Σε φύλλο τοπικής εφημερίδας της όης Απριλίου (Μ. Παρασκευής) είδαμε μια φωτογραφία που προέβαλε τον κ. Ιγνάτιο με 4 κυρίες εκ των οποίων οι δύο κρατούσαν στο χέρι μια μικρή πλαστική σακούλα. Από τη λεζάντα της φωτογραφίας έβγαινε η πληροφορία ότι η Μητρόπολη, την προηγούμενη μέρα, μέσω των ενοριών, μοίρασε 2.000 (;) δέματα με τρόφιμα σε ισάριθμες άπορες οικογένειες. Φυσικά, ο παραπάνω αριθμός των δεμάτων φαίνεται αρκετά υπερβολικός, εξωπραγματικός μπορεί να πει κάποιος, αποσκοπούσε δε στη δημιουργία εντυπώσεων στην κοινή γνώμη. Δεν μας ξένισε το φαινόμενο, παρουσιάζεται συχνά στις ανακοινώσεις της Μητρόπολης. Πρόκειται για τη γνωστή αρχή της «μιοής αλήθειας» και θυμίζει την προπαγάνδα, μέσω των Μ.Μ.Ε., κατά την εποχή του Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, από την οποία «απεφοίτησε» και ο κ. Ιγνάτιος.

Αλλά η εν λόγω φωτογραφία μάς προκάλεσε μερικές απορίες: Τι αντιπροσώπευαν οι εν λόγω κυρίες; Ήταν της Λογίας; Ήταν άπορες; Ποιος ήταν ο τύπος όπου «στήθηκε» το σκηνικό και σε τι απέβλεπε; Άραγε, τι ένιωσαν οι «πωχές» κυρίες, όταν την επόμενη μέρα είδαν τον εαυτό τους στη φωτογραφία της εφημερίδας; Δεν πρόκειται για ασέβεια της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, όταν αυτή θυσιάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, στο βωμό της διαφήμισης; Έτσι αντιλαμβάνεστε εκεί μέσα τη φιλανθρωπία; Η Αγία Γρα-

φή τι λέει πάνω σ' αυτό;

Και κάτι άλλο. Μέχρι το περσινό Πάσχα, τα δέματα με τρόφιμα, που πρόσφεραν οι ενορίες, τα διένεμε η Μητρόπολη προσθέτοντας αυτή μόνο το κρέας. Έκτοτε άλλαξε το συστήμα, ίσως εξαιτίας και των δικών μας επικριτικών σχολίων, για τα τρωτά αυτού του συγκεντρωτικού συστήματος, την ταλαιπωρία και το συνωστισμό έξω από το Επισκοπείο. Γι' αυτό και από φέτος η διανομή γίνεται από τις ενορίες. Πού, όμως, να βρουν τα χρήματα οι ενορίες για να προσθέσουν και λίγο κρέας; Νοείται Πασχαλινό και Χριστουγεννιάτικο τραπέζι χωρίς κρέας;

Είναι σε όλους γνωστό ότι η Μητρόπολη Λάρισας είναι μια από τις πλουσιότερες της Ελλαδικής Εκκλησίας. Διαθέτει τέσσερα «χρυσόφορα» προσκυνήματα (της Αγίας Παρασκευής Τεμπών, των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης του Ομορφοχωρίου, της Παναγίας του Αρμενίου και του Αγίου Βησσαρίωνος της πόλεως στην ομώνυμη πλατεία). Εκτός αυτού, ενισχύεται σημαντικά από τους απανωτούς δικοφόρους εράνους στους Ναούς σχεδόν κάθε Κυριακή και γιορτή, από τον επίσημο έρανο της «Αγάπης» κάθε Δεκέμβριο με κουπόνια των ενοριών, από τις δυσβάσταχτες τριμηνιαίες υποχρεωτικές εισφορές των ενοριών και τις συχνές φιλανθρωπικές εκδηλώσεις σε κοσμικά κέντρα και Στρατιωτικές λέσχες με εισιτήρια εισόδου διακινούμενα μέσω των ενοριών και

της Μητρόπολης. Ακόμη και τα εβδομαδιαία έξοδα των συσσιτών του ιδρύματος της Μητρόπολης «Ο Επιούσιος», αναλαμβάνονται εκ περιτροπής από τις ενορίες.

Παρόλα αυτά όμως το φιλανθρωπικό έργο της Μητρόπολης, μπροστά στα τεράστια έσοδα, είναι πενιχρότατο. Και ρωτάμε: Πού πάνε τόσα χρήματα; Αποταμιεύονται για μελλοντικά σχέδια και έργα; Αρμειβονται αργόσχολοι; Ξοδεύονται για επισκέψεις, εκδρομές και ταξίδια, εν ονόματι του λεγόμενου «θρησκευτικού τουρισμού»; Ή ξοδεύονται για γιορτές και πανηγύρια ως και προσκλήσεις και φιλοξενία διαφόρων αρχιερέων ή ομιλητών; Ξοδεύονται για προβολή και διαφήμιση του δεσποπύ; Πού τέλος πάντων ξοδεύονται;

Την απάντηση μπορεί να δώσει μόνο ένας εξονυχιστικός έλεγχος σε βάθος όλων των ταμείων της Μητρόπολης από κεντρικά όργανα του Σ.Δ.Ο.Ε. ή ορκωτούς λογιστές και όχι ελεγκτές οριζόμενους και αμειβόμενους από την Κεντρική Οικονομική Υπηρεσία της Εκκλησίας, για να «ριχθεί στάχτη» στα μάτια του κόσμου, να επακολουθήσει δε το καθιερωμένο «Συνοδικό συγχαρητήριο έγγραφο χρηστής διαχείρισης» (!!!) (Η λαϊκή παροιμία λέει: «κοράκας, κοράκου μάτι δεν βγάζει»)

Τα περαιτέρω επαφίενται στην κρίση του κάθε αναγνώστη. Η στήλη αυτή, πάντως, δεν θα πάψει να ελέγχει και να αγωνίζεται για την αλήθεια.

ΝΕΑ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ενώ το υλικό του παρόντος φύλλου της εφημερίδας μας, για το μήνα Απρίλιο, κάπως καθυστερημένα βέβαια, βρισκόταν στο δρόμο για εκτύπωση, πληροφορηθήκαμε τα σχετικά με την τρίτη αναβολή της δίκης του πατρός Ευθυμίου Τρικαμηνά, στο δευτεροβάθμιο συνοδικό δικαστήριο, όπου ξεκίνησε η διαδικασία την 9η Μαΐου τ.ε. και τελικά διακόπηκε αργά το βράδυ της ίδιας ημέρας, για να συνεχισθεί την 6η Ιουνίου.

Αυτές οι συνεχείς αναβολές είναι ανεξήγητες, γιατί πραγματοποιήθηκαν χωρίς να υπάρχει σοβαρός και συγκεκριμένος λόγος, αλλά κι αν ακόμη υπήρξε, μπορούσε κάλλιστα να αποφευχθεί με μια καλή θέληση εκ μέρους των κ.κ. δικαστών. Δυστυχώς, όμως, κάτι τέτοιο δεν συνέβη, μέχρι στιγμής, πράγμα που δημιουργεί πολλά ερωτηματικά στον πιστό λαό για τις προθέσεις των συνοδικών. Αυτή τη φορά, μάλιστα, βρέθηκε συνοδικός δικαστής, ο οποίος, τη στιγμή που εισερχόταν στη Μονή Πετράκη, είδε τον πατέρα Ευθυμίου στην πόρτα της Μονής, γιατί δεν του επιτρεπόταν να εισέλθει μετά του συνηγόρου του και των λοιπών μοναχών και μοναζουσών, αν και δικαιού-

νταν βάσει του νόμου κάτι τέτοιο, εντούτοις ο εν λόγω δικαστής μπήκε στην αίθουσα του δικαστηρίου και είπε στους υπόλοιπους να αρχίσουν τη διαδικασία, γιατί ο π. Ευθυμίου αρνείται (!!!) να εισέλθει... (βγάλτε τα συμπεράσματά σας)

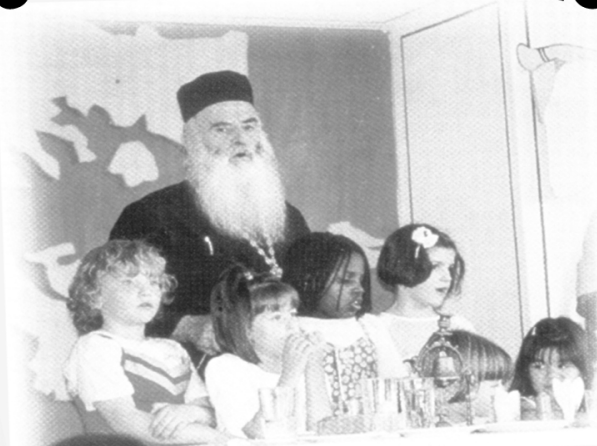
Τελικά, έγιναν δεκτοί τόσο ο π. Ευθυμίου όσο και οι λοιποί μοναχοί και μοναχές που δικαιούνταν να παρακολουθήσουν τη δίκη και η διαδικασία ξεκίνησε. Έγινε κάποια προσπάθεια εκ μέρους των δικαστών να διαβαστούν επιλεκτικά κείμενα της απολογίας επιβαρυντικά για τον π. Ευθυμίου, αλλά κατόπιν έντονης διαμαρτυρίας του, αφέθηκε να απολογηθεί ελεύθερα. Κατά την απολογία του ήταν καταπέλτης αναφερόμενος κυρίως στα οικουμενιστικά «ανοίγματα» και τις προσεγγίσεις με τον Πάπα. Η συνέχεια, τελικά, στις 6 Ιουνίου, όπως στην αρχή αναφέραμε.

Αξίζει, πάντως, τελειώνοντας, να αναφερθεί για μια ακόμη φορά η μαζική παρουσία, έξω από τη Μονή Πετράκη, του λαϊκού στοιχείου που έδωσε και πάλι το αγωνιστικό παρών, για να δείξει τη συμπάραστασή του προς τον αδικώς διωκόμενο γέροντα - ασκητή.

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τελέστηκε την Κυριακή 29 Απριλίου, στη Λιβαδειά και συγκεκριμένα στο παρεκκλήσιο της Ορφανικής Στέγης «Η Αγία Ταβιθά» το Τεσσαρακονθήμερο Ιερό Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρού Κωνσταντίνου μέσα σε αμύση και κατανύξης και συγκίνησης. Στη Θεία Λειτουργία, που προηγήθηκε, συλλειτουργήσαν δυο Αρχιερείς, ο Βερατίου Αλβανίας κ. Ιγνάτιος, ο οποίος κήρυξε και το Θείο Λόγο λαμβάνοντας αφορμή από την αποστολική περικοπή, και ο Κυθήρων κ. Σεραφείμ. Μαζί τους και αρκετοί άλλοι κληρικοί. Ο ιερέας που είχε την ευλογία να κηρύξει τον επιμνημόσυνο λόγο για τον ηρωικό αυτόν επίσκοπο είναι άγιος πολλών επαίνων και θερμών συγχαρητηρίων, γιατί με εύστοχο τρόπο, σύντομα και παλικάρισμα περιέγραψε την όλη του αφεγγιάστη δράση πάνω στη γη. Τι πρώτο και τι δεύτερο να αναφέρει κανείς απ' αυτά που ακούσαμε!!! Για την πίστη του; Για την ανυπόκριτη αγάπη του, ακόμη και προς τους διώκτες του; Για τις πλούσιες ευεργεσίες του προς μεγάλους και μικρά παιδιά; Ή για την ταπεινότητα, την ακτιμοσύνη, την αγνότητα και το ήθος του; Για κείνο, όμως, που είναι περισσότερο άγιος επαίνου ο ομιλητής είναι το ότι με παρρησία τόνισε τα περί του διωγμού του κανονικού Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος, όπως μέχρι τέλους υπέγραφε και δεν έπαψε να

Ιδού εγώ και τα παιδιά

α μοι έδωκεν ο θεός.

πιστεύει ότι ήταν ο μακαριστός. Αναπολόγητος μαζί με τους άλλους έντεκα αδελφούς του τιμωρήθηκε στην εσχάτη των ποινών, απομακρυνθείς βιαίως από το ποιμνίο του, αλλά παρέμεινε μέχρι τέλους ανυποχώρητος και αλύγιτος.

Η παρουσία πλήθους επώνυμων και ανώνυμων πιστών από όλες τις γωνιές της πατρίδας μας και κυρίως από τις περιφέρειες που διακόνησε ο μακαριστός ιεραπόστολος αρχιερέας Κωνσταντίνος, ήταν πρωτοφανής. Χίλιοι και πλέον πιστοί από τη Λιβαδειά, τη Θήβα, την Αθή-

να, την Καρδίτσα, τη Λάρισα, τη Φάρσαλα και άλλες περιοχές κατέκλυσαν την Ορφανική Στέγη επικαλούμενοι τις προσβείες του κοιμηθέντος Αγίου Θεσσαλιώτιδος. Όλοι αυτοί μετά το πέρας του Μνημοσύνου έλαβαν ως ευλογία ένα πολύ όμορφο έγχρωμο δίπτυχο με φωτογραφίες σχετικές με τη δράση του γέροντος Κωνσταντίνου, καθώς επίσης τα καθιερωμένα κόλλυβα και τον καφέ. Στη συνέχεια, οι περισσότεροι ανέβηκαν στην Αράχωβα, στην κατασκήνωση, όπου το σκηνώμα του μακαριστού, και συμπρο-

σευχήθηκαν στο Τρισάγιο που τελέστηκε στον τάφο του. Μετά το τρισάγιο εκφωνήθηκαν λόγοι από εξέχουσες προσωπικότητες, απαγγέλθηκαν ποιήματα από τα κορίτσια της ορφανικής Στέγης, προσφέρθηκαν κόκκινα αυγά και παρατέθηκε πλούσια τράπεζα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η όλη οργάνωση του Μνημοσύνου από την Αδελφότητα της Αγίας Ταβιθά υπήρξε απόλυτα άψογη. Οι αδελφές μερίμνησαν για τα πάντα με υποδειγματική τάξη. Ιδιαίτερη δε εντύπωση έκανε η καθολική συμμετοχή των ορφανών η οποία, πράγματι, ήταν συγκινητική. Τα μικρότερα μάλιστα παιδιά ήταν ντυμένα με λευκά ρούχα και παρακολούθησαν τη Θεία Λειτουργία με ευλάβεια μέχρι τέλους, ενώ τα μεγαλύτερα βοηθούσαν τις αδελφές της Αγίας Ταβιθά στην εξυπηρέτηση των προσκυνητών. Όλα μαρτυρούσαν ότι στο Οικοτροφείο αυτό επιτελείται έργο μετά φόβου Θεού, Πίστεως και Αγάπης. Άλλωστε, μέσα σ' αυτά τα πλαίσια κινήθηκε και η ζωή του μακαριστού επισκόπου.

Το κενό, πράγματι, είναι δυσαναπλήρωτο. Ευχόμαστε, ωστόσο, και πιστεύουμε ότι η Αγία Ταβιθά, οι προσευχές των πιστών μελών της Αδελφότητας, που έμαθαν να εναποθέτουν την ελπίδα τους στο Θεό, ως και των λοιπών προσκυνητών θα συντελέσουν στο να αναδειχθεί αντίστοιχος διάδοχος.

As είναι αιωνία η μνήμη του και να έχουμε την ευχή του!